

RISCU L URETERO VEZICAL ÎN CHIRURGIA ABDOMINALĂ ȘI PELVIANĂ

Acad. Th. *Burghele*, Dr. P. *Simici* med. primar.

Recent, literatura științifică medicală, s-a îmbogățit cu o nouă și valoroasă lucrare: „*Riscul uretero-vezical în chirurgia abdominală și pelviană*“ a acad. prof. Dr. Th. *Burghele* și Dr. P. *Simici*.

Reunind laolaltă o întreagă gamă de accidente și incidente intraoperatorii pe arborele urinar inferior, posibile în chirurgia abdominală și pelviană, autorii avizează marea masă a chirurgilor asupra acestora și îi înarmează cu soluții practice de rezolvare în cazul producerii lor.

Dezvoltarea rapidă în ultimii ani a chirurgiei prin lărgirea gamei de intervenții, precum și a întinderii exerezei, în special în chirurgia oncologică, posibilă datorită mijloacelor moderne de anestezie și reanimare, au creat posibilități mai frecvente de lezare a arborelui urinar intraoperator, sau producerii unor leziuni secundare prin procese de scleroză periureterale sau vezicale.

Tratamentele complexe în leziunile neoplazice, din sfera genitală feminină, ca roentghenterapia etc., modifică caracterul țesuturilor, făcând disecția mai anevoioasă, iar cicatrizarea efectuându-se cu prețul unui țesut scleros ce afectează în mare măsură ureterul și vezica.

Așa cum remarcă însă autorii, „accidentele urinare se întâmplă mai rar în cursul intervențiilor laborioase, decât în cele de practică curentă, explicația constă în faptul că în primele, operatorul pune multă grijă și îndoiță atenție și răbdare, pe cînd în operațiile curente concentrarea lor este mai mică.“

Datorită faptului că leziunile acestor segmente ale arborelui urinar, se întîlnesc în marea majoritate în servicii nespecializate de chirurgie urologică, *Couvelaire*, citat de autori, „are dreptate cînd afirmă că un chirurg trebuie să știe să evite leziunea ureterului, iar în caz contrar, să știe să o repare.“

Pornind de la aceste principii, avînd o vastă experiență clinică și operatorie, autorii s-au străduit și au reușit pe deplin să prezinte o lucrare sistematică, documentată, cu noțiuni practice deosebit de utile.

Împărțită în 16 capitole, cartea urmează o schemă precisă abordînd pe rînd cele 2 segmente ale arborelui urinar, ureterul și vezica, fiecare dezvoltat pe parcursul a 8 capitole, începînd cu riscul operator în chirurgia intraperitoneală și extraperitoneală și terminînd cu tratamentul leziunilor accidentale.

Apreciînd riscul operator atît al vezicii, dar mai ales al ureterului în diverse tipuri de intervenție în chirurgia abdominală, ilustrat în multiple observații clinice, autorii reușesc să readucă în atenția chirurgilor, că acest risc există și că el trebuie evitat.

În funcție de tipul lezional al ureterului, obstrucției parțiale sau totale sau fistulă ureterală, simptomatologia poate îmbrăca aspecte polimorfe care uneori trec neobservate. În fraze puține dar concise, autorii cuprind întreaga gamă de simptome, sensibilizînd pe clinician la orice semn care apare din partea arborelui urinar și care poate trăda o suferință cu consecințe grave pentru rinichi și bolnav.

Posibilitățile moderne de explorare a arborelui urinar, la îndemîna marelui majorității a serviciilor de chirurgie, fac posibilă depistarea lezională mai ușor, mai rapid, capitolul privind „Diagnosticul leziunilor intraoperatorii“ enumerîndu-le

și dându-le o rezumativă interpretare, susținută de observații clinice și iconografice concludente.

Un spațiu însemnat este rezervat tratamentului leziunilor accidentale atât ale ureterului, cât și ale vezicii.

Pornind de la rezolvarea leziunilor mai simple cu reintervenții minime și pînă la intervenții complexe de restabilire fiziologică a continuității arborelui urinar, autorii aduc indicații și soluții practice precise.

Se desprinde evident, că restabilirea integrității fiziologice a arborelui urinar, mergînd pînă la intervenții plastice complexe, este astăzi o necesitate, este un gest chirurgical de care trebuie să beneficieze orice bolnav cu astfel de suferințe. Problemele deosebite care se ridică însă în fața operatorului pentru o asemenea rezolvare, presupun însușirea în perfecte condiții a principiilor chirurgiei plastice adaptate la aparatul urinar, promptitudine în execuție, urmărire atentă a bolnavului, precum și dotare cu aparatură și instrumentar adecvat.

Lucrarea, presărată cu o bogată și convingătoare iconografie, cu multiple observații clinice, se impune ca un ajutor prețios în mîna practicianului, este convingătoare tocmai prin faptul că din fiecare capitol se degajă vasta experiență clinică și practică operatorie a autorilor.

Prezentată în condiții grafice reușite, ea devine o carte obligatorie, de studiu, pentru fiecare chirurg, de la începător pînă la cel mai experimentat.

*I. Pop D. Popa
L. Creangă*